
FARNÍ ZPRAVODAJ

pro farnosti Černilov, Libřice a Číbuz

Římskokatolický farní úřad, 503 43 Černilov 1

Říjen 2013

Růženec

Papež Jan Pavel II. v apoštolském listu Rosarium Virginis Mariae vybídl k znovuobjevení modlitby svatého růžence. Modlit se růženec znamená přicházet do „školy“ Ježíšovy matky Marie, kde se pod jejím mateřským dohledem učíme číst vtělené Slovo věčného Otce, vnikat do jeho tajemství a stávat se mu stále více podobnými. Po příkladu nazaretské Panny posloucháme Boží Slovo, uchováváme ho v srdci a rozvažujeme o něm.

Tajemství světla ještě víc zdůrazňují kristologické zaměření této dávné modlitby, a i když růženec nenahrazuje slavení eucharistie ani modlitbu liturgie hodin, prodlévání u tajemství Ježíšova dětství, veřejného působení, utrpení a jeho oslavení spolu s jeho Matkou může být zdrojem Božího světla v nejrůznějších situacích našeho každodenního života.

Ať se nám chvilé, v nichž společně s Marií kontemplujeme tvář jejího Syna, stanou pramenem pokoje, radosti a posily na naši každodenní cestě za Kristem.

(z brožurky Růženec, Paulínky 2003)

Říjen v liturgickém roce

liturgické mezidobí

Slavnosti a svátky:

- pátek **18. října** - svátek **sv. Lukáše**, evangelista;
- pondělí **28. října** - svátek **sv. Šimona a Judy**, apoštolů;
- středa **30. října** - v HK diecézi: svátek **Výročí posvěcení katedrály**

Bohoslužby

Černilov:

v **neděli** v **8.30** hod.
ve **středu** a v **pátek** v **18.00** hod. (kromě 23. a 25.10.)
ve **středu 30.10.** v **17.00** hod.
první sobotu - **5.10.** v **8.00** hod.

Číbuz:

v **neděli** v **10.00** hod.

Libřice:

v **sobotu** v **18.00** hod.
(od listopadu bude mše sv. v 17.00 hod.)

Výrava:

(poslední pondělí v měsíci)
v **pondělí 28.10.** v **17.00** hod.
v **pondělí 7.10.** v **18.00** hod. -
- výročí posvěcení kostela

Svátost smíření

Svátost smíření je možné přijmout před každou mší svatou. K přípravě na tuto svátost je vhodné použít např. Kancionál (zpovědní zrcadlo, modlitby).

Adorace

V **Černilově** bývá obvykle na první pátek (po mši sv.).

Z diecéze a farností

Misijní Most modlitby

- v sobotu **19. října** ve **21.00** hod. - zapálit svíčku, pomodlit se růženec nebo jakoukoliv modlitbu za misie, misionáře, chudé a trpící lidi, za šíření radosti evangelia ve světě.

Misijní neděle - 20. října

- při bohoslužbách se koná sbírka na misie.

Stolní kalendáře

- možno objednat v kostele.

Rok víry

Z Katechismu katolické církve:

Církev je **jedna**: má jednoho Pána, vyznává jednu víru, rodí se z jednoho křtu, tvoří jen jedno tělo, oživované jedním Duchem k jedné naději, jejímž naplněním budou překonána všechna rozdělení.

Církev je **svatá**: přesvatý Bůh je jejím původcem; Kristus, její ženich, se za ni obětoval, aby ji posvětil; Duch svatosti ji oživuje. I když jsou v ní hříšní lidé, přesto je bez poskvrny: „ex maculatis immaculata“. Její svatost září ve svatých; v Marii už je celá svatá.

Církev je **katolická (všeobecná)**: hlásá celou víru; nese v sobě a spravuje plnost prostředků ke spáse; je poslána ke všem národům; obrací se ke všem lidem; objímá všechny doby; svou podstatou je misionářská.

Církev je **apoštolská**: je zbudována na pevných základech: na dvanácti Beránkových apoštolech; je nezničitelná; je neomylně uchovávána v pravdě; Kristus ji řídí prostřednictvím Petra a ostatních apoštolů, přítomných v jejích nástupcích, papeži a biskupském sboru.

„To je jediná Kristova církev, kterou vyznáváme ve vyznání víry jako jednu, svatou, katolickou (všeobecnou) a apoštolskou ... subsistuje (... uskutečňuje se) v katolické církvi a je řízena Petrovým nástupcem a biskupy ve společenství s ním, i když i mimo její organismus je mnoho prvků posvěcení a pravdy“ (2. vat. Koncil, LG 8).

Z Božího ustanovení jsou někteří z křesťanů posvátnými služebníky, které právo nazývá **duchovní**; ostatní se nazývají **laikové**. Z obou skupin věřících pocházejí křesťané, kteří uskutečňováním evangelijních rad se zvláštním způsobem **zasvěcují** Bohu a pomáhají církvi v jejím spásonosném poslání.

Kristus posílá své apoštoly a jejich nástupce, aby hlásali víru a zakládali jeho království. Dává jim účast na svém poslání. Dostávají od něho moc jednat v jeho osobě.

Pán učinil ze svatého Petra viditelný základ své církve. Jemu světil klíče. **Římský biskup**, nástupce svatého Petra, je hlavou sboru biskupů, zástupcem Krista a pastýřem celé církve zde na zemi.

Papež má z božského ustanovení nejvyšší, plnou, bezprostřední a všeobecnou pravomoc v oboru duchovní správy.

Biskupové, ustanovení skrze Ducha svatého, jsou nástupci apoštolů. Jednotliví biskupové jsou viditelný zdroj a základ jednoty ve svých místních církvích.

Biskupové za pomoci svých spolupracovníků **kněží** a **jáhnů** mají povinnost učit ryzí víře, slavit bohoslužby, především eucharistii, a vést svou církev jako praví pastýři. K jejich úřadu patří také starostlivost o všechny církve, a to s papežem a pod jeho vedením.

Protože je vlastní laickému stavu žít uprostřed světa a světských záležitostí, jsou **laici** povoláni k tomu, aby rozechřívání křesťanským duchem působili apoštolsky ve světě jako kvas.

Laici se podílejí na **Kristově kněžství**: stále více s ním spojení rozvíjejí milost křtu a biřmování ve všech rozměrech osobního, rodinného, sociálního a církevního života a tak uskutečňují povolání ke svatosti, jež se týká všech pokřtěných.

Laici jsou díky svému **prorockému poslání** povoláni k tomu, aby byli za všech okolností právě uprostřed lidské společnosti Kristovými svědky.

Díky svému **královskému poslání** mají laici moc zvítězit v sobě samých i ve světě nad vládou hříchu sebezáporem a svatostí svého života.

Bohu zasvěcený život je charakterizován veřejným slibem zachovávat evangelijní rady chudoby, čistoty a poslušnosti ve stálém životním stavu uznaném církví.

Ve stavu zasvěceného života se věřící, který byl určen pro Boha již křtem a Bohu, kterého nadevše miluje, se úplně odevzdal, mnohem niterněji zasvěcuje Boží službě a oddává dobru celé církve.

Církev je „**společenství svatých**“: Tento výraz označuje na prvním místě „**svaté věci**“ /sancta/ a především eucharistii, která představuje a působí jednotu věřících, kteří tvoří jedno tělo v Kristu.

Tento výraz také označuje společenství „**svatých osob**“ /sancti/ v Kristu, který zemřel za všechny, takže co každý koná nebo trpí v Kristu a pro Krista, prospívá všem.

„Věříme ve splečenství všech věřících v Krista, těch, kteří **putují po této zemi**, i **zesnulých**, kteří procházejí vlastním **očistěním**, i **blažených v nebi**. Ti všichni tvoří jedinou církev. A věříme, že v tomto společenství je nám nápomocná milosrdná láska Boha a jeho svatých, kteří stále ochotně slyší naše modlitby“ (Pavel VI., Vyznání víry Božího lidu).